

Bakalářská práce Jakuba Vaňka Fenomén vesnického fotbalu se zabývá transformací amatérského vesnického fotbalu, respektive fotbalového týmu v Libici nad Cidlinou, a jeho komercializací. Jedná se o téma neotřelé, aktuální a jistě zajímavé. Práce vznikla v rámci specializace Vizuální antropologie a sestává z dokumentárního filmu a textové části.

Dokumentárním filmem autor prokázal schopnost vyjadřovat se pomocí audiovizuálního materiálu. Menší technické nedokonalosti či lehké obrazové vady (jež mohly být způsobeny exportem) jsou zcela v normě. Při sledování filmu jsem si však opakovaně uvědomoval absenci dramaturgie, která by autorovi nabídla kritický pohled a posunula film blíže k divákovi. Některé části filmu by zasloužily nekompromisní krácení. Jedná se o běžný, nekritický vztah autora k natočenému materiálu, od kterého ztrácí odstup. Právě tuto roli by měl zastávat dramaturg či, v podmínkách univerzity, školitel. Autorovi bych doporučil snížit stopáž posuzovaného audiovizuálního díla minimálně o polovinu. Další výhrada se vztahuje k záběrům, kdy kamera zběsile pronásleduje předmět autorova zájmu. Pro budoucí filmařskou práci bych autorovi doporučil "klidnější kameru", která tak zvýší schopnost diváka předkládané video sledovat. Jsem také na pochybách, zda divák dokáže přijmout informaci, kterou se mu autor svým filmem snaží předat. Tato nejistota ovšem zůstává pouze na úrovni pochyb, jelikož jsme s Jakubem jeho práci již dříve diskutovali a tak jsem předem věděl, co mám od posuzovaného filmu očekávat. Tolik ke slabším stránkám filmové části bakalářské práce. S velkou radostí bych nyní vyzdvihнул významné pozitivum předkládaného videa. Autor nezůstal pouze u rozhovorů s informanty, což představuje na KSV UP nežádoucí, leč obvyklý přístup, ale vydal se dále. Předkládané audiovizuální dílo divákovi nabízí příležitost vstoupit do světa vesnického fotbalu s jeho 'politics & poetics' dle tradice sociální antropologie a etnografického výzkumu. Jakub Vaněk tak prokázal nejen snahu o co nejlépe odvedenou práci, ale také zájem o obor. V tom mu, bohužel, současný studijní program KSV UP nedokázal příliš pomoci.

Drtivá většina bakalářských prací, které vznikají na KSV UP, má daleko od standardů kladených nejen na socioantropologický výzkum, ale vůbec na sociální vědy v jejich plné šíři. Jelikož není studentům umožněno seznámit se se sociálními teoriemi a filozofií, zcela nezbytnou výbavou pro sociovědní myšlení, jejich závěrečné práce zůstávají pouze na úrovni popisné. Tím se řadí spíše na úroveň žurnalistiky. Stačí vzpomenout na klíčovou osobnost sociální antropologie, Clifforda Geertze, který již před čtyřiceti lety zcela přesvědčivě, na příkladu "mrkajícího kluka", vysvětlil limity, které se pojí s absencí analýzy. Tento neduh provází i posuzovanou práci, které chybí rovina analytická a tak zůstává téměř výhradně na úrovni popisné. Po zkušenostech nabytých na katedře jsem si však vědom, že daný problém plyne zejména z nešťastně nastaveného studijního programu a

nedostatečně odborně vybaveného pedagogického vedení, nežli z nízkých schopností studentů či jejich nezájmu. Z výše uvedených důvodů nezahrnuji tuto kritiku do výsledného hodnocení posuzované práce.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji známkou 2.

Vypracoval: Tomáš Ryška, Ph.D.